

Hr. Per Ørum Jørgensen fortsatte i en mildere stil, men alligevel. Vi eksperimenterer med børnene, vi spiller hasard med børnene, var hr. Per Ørum Jørgensens ordvalg. Det er stærke sager, når det i virkeligheden handler om at skaffe gode forældre til børn, der ikke har forældre, for det er jo det, der er sagen.

Men De Konservative vil jeg dog lade hvile lidt. De har trods alt et fornuftigt mindretal, som vi ikke skal skræmme væk i denne debat. Tværtimod vil jeg gerne appellere til alle fornuftige folketingsmedlemmer hos Venstre, De Konservative, og Dansk Folkeparti om at overveje, om de inderst inde synes, at man i 2006 virkelig kan stemme imod et sådant forslag.

Dermed kommer vi også frem til partiet Venstre: Hr. Søren Pind, der i folketingsvalgkampen førte sig frem som frisindets forkæmper; hr. Jens Rohde, der også har været ude med positive tilkendegivelser over for homoseksuelle; hr. Anders Fogh Rasmussen, der endda fik prisen som »Årets laks«, fordi han, som han betroede den gratis avis Søndagsavisen, er ret fordomsfri på det personlige plan.

Man må håbe, at hr. Anders Fogh Rasmussens, hr. Søren Pinds og hr. Jens Rohdes linje ...

Formanden:

Det hedder statsministeren.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Må man ikke sige hans navn? Statsministeren, undskyld. Jeg får at vide, at man ikke må nævne statsministeren ved navn. Man må håbe, at statsministerens linje en dag bliver den gældende i partiet Venstre.

Jeg synes i hvert fald, at det taler for sig selv, hvilke familiemønstre man har forsvaret, og at man har talt om det danske samfund, som om alle børn vokser op i kernefamilier i stedet for en lang række af forskellige familier, som er alt fra enlige, skilsmisseforældre, lesbiske, og man kunne blive ved.

Vi forslagsstillere mener, at det er vigtigt, at man tager hensyn til barnets tarv. Vi har måske bare en anden konklusion på, hvad barnets tarv er, end der er blevet fremført fra de borgerlige partiers side. Det er vores opfattelse, at børn skal vokse op i kærlighed, i tryghed og med omsorg, og det mener vi at homoseksuelle par kan give på lige fod med heteroseksuelle par og enlige.

Lad det være slået fast så kraftigt, det overhovedet kan gøres: Vi går ind for, at der skal gælde de samme regler for godkendelse. Man skal

igennem den samme godkendelsesprocedure, hvis man ansøger om adoption som homoseksuelt par, som man skal som heteroseksuelt par, eller hvis der er tale om en enlig.

Så godt nok taler vi om homoseksuelles ret til adoption, men vi taler i virkeligheden om homoseksuelles ret til at ansøge om adoption. Det er jo ikke sådan, at alle homoseksuelle partout får et adoptivbarn, hvis man gennemfører de her regler. Jeg håber, at den misforståelse i hvert fald er ryddet af vejen nu.

Til sidst synes jeg, at vi skal se lidt på erfaringerne fra udlandet. Man har gennemført adoption for homoseksuelle i Sverige. Det har ikke skabt nogen problemer, viser en undersøgelse. De borgerlige ordførere tror ikke på den undersøgelse. Jeg vil appellere til, at de borgerlige partier sammen med oppositionspartierne er med til at sørge for, at vi får lavet en dansk undersøgelse, så vi har et fælles grundlag, fælles fakta, som vi kan gå ud fra, så vi ikke skal basere det på tro, men på viden.

Man har kunnet i Sverige, man har faktisk også indført adoption for homoseksuelle i Storbritannien. Ja, selv i det katolske Spanien har man gennemført adoptionsret for homoseksuelle. Kampen er altså rykket lidt længere mod syd, syd for Alperne, så at sige.

Kl. 16.45

Danmark var engang foregangsland. Det var dengang, fristes man til at sige. Jeg synes, at Danmark på det her område skulle komme på niveau med et sydeuropæisk land som Spanien.

Vi skal ikke lave lovgivning på baggrund af fordomme, på baggrund af at ville tvinge bestemte familiemønstre ned over folk. Vi skal være liberale. Vi skal turde sige: Ja, vi har lov til at have en holdning til, hvordan en familie skal være, hvordan jeg som person synes en familie skal være. Men der skal være frihed til, at andre har mulighed for at have familier, som er anderledes end vores egen.

Med de ord håber jeg som sagt på, at jeg også har fået appelleret til eventuelle tvivlere i den borgerlige lejr, til liberale sjæle i Venstre og til det af hr. Per Ørum Jørgensen omtalte mindretal i Det Konservative Folkeparti – og måske også til et par, der tør slæbe sig ud af den jernhårde partidisciplin i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll kom ind på homoseksuelle i Dansk Folkeparti. Nu kunne det godt